

че тѣ ще намѣрятъ у себе си, ако потрѣбва, още по-голъми физически и морални сили, за да оправдаятъ всички Мои и на Отечеството надежди. Нека бждемъ готови за всичко, за да възвисимъ българското име до недосегаемъ пиедесталъ.

Офицери, подофицери и войници,

Мирътъ съ Турция е вече подписанъ, и Вие въ скоро време ще си отидете по домоветѣ, увѣнчани съ ореола на победители, за да се предадете наново на мирна и ползотворна дейность за преуспѣване и процвѣтяване на Нова България, но не забравяйте, че за това е необходима една мощна армия, която да гарантира мирното развитие на народа, промишлеността, търговията и културата.

Да живѣе България, да живѣе храбрата българска армия, ура!

Тази заповѣдь заповѣдвамъ да се прочете въ всички роти, ескадрони, батареи и команди.

ФЕРДИНАНДЪ

Офицери, подофицери и войници,

Обявявамъ на действащата Армия следната телеграма, получена отъ Министра на войната по случай подписване на мира:

„По случай подписването на мира, днесъ, 17 того, моля Ви да предадете на г. г. офицеритѣ и долнитѣ чинове отъ действащата армия, храбритѣ и доблестни борци въ досто-паметната освободителна война, отъ моя страна и отъ страна на всички чинове отъ тила на армията най-сърдечни честитавания и благопожелания. По тоя случай ние всички идемъ да признаемъ, че отъ тая освободителна война чиноветѣ отъ храбрата наша действаща армия отъ генерала до редника — всички до единъ изпълниха своя свещенъ дългъ къмъ Короната и Отечеството съ безпримѣрна доблестъ и самопожертвование и написаха нови златни страници въ нашата военна история, които ще останатъ паметни на вѣчни времена. Нека Всевишниятъ винаги да бди надъ нашата храбра армия, за да печели и въ бждеще още по-славни победи надъ враговетѣ ни.

Министъръ на войната, генералъ-лейтенантъ НИКИФОРОВЪ“

Горнитѣ заповѣди бѣха прочетени и разяснени предъ войницитѣ. Тѣ се посрещнаха съ въодушевление и гордостъ. Сливенци се чувствуваха горди, защото наредъ съ другитѣ части отъ българската войска сж изпълнили съ честь и достоинство дълга си къмъ Отечеството и сж допринесли твърде много за прославата на българското оржие и за общата победа надъ врага.

Споредъ Лондонския миръ Турция, като победена, прие нашитѣ искания и отстъпваше на съюзницитѣ всички земи западно отъ линията Мидия — Еносъ.

Така съ пълното разгромяване на турската войска завърши освободителната война, която българскиятъ народъ води срещу